

ulydighed og ikke efterleve Folketingets lovgivning, og jeg er også bekendt med, at Retsudvalget i morgen får besøg af Den danske Dommerforening. Jeg må sige, at med det meget gode kendskab, jeg har til dommerne, er jeg overbevist om, at dommerne og dermed domstolene vil efterleve den lovgivning, som vi vedtager her i Folketinget.

Følelserne har været i kog, og der har også været en meget heftig debat, og der bliver måske sagt nogle ting, som man bagefter selv kan se ikke er de mest hensigtsmæssige. Men jeg er sikker på, at alle vil medvirke til, at også lovgivningen på det her område vil nyde fremme ved landets domstole, når først folk har haft en mulighed for at tygge lidt på den lovgivning, som vi har vedtaget. Så jeg tager ikke det her som udtryk for andet, end at man har en livlig debat. Jeg synes sådan set, det er udmærket, at der er plads til en debat om så alvorligt et emne.

Vi ved jo, at det er noget, der måske skiller en meget stor del af den danske befolkning, hvorvidt disse redskaber er nødvendige eller ej. Men jeg tror stadig væk på, at det er et rigtigt og vigtigt instrument, som er givet os i hænde, men altså også på, at domstolene vil anvende det. Det får Retsudvalget så en mulighed for at diskutere med Den danske Dommerforening i morgen.

Men jeg takker for debatten i dag.

KL 17.40

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var påfaldende, at ministeren i sin svartale her slog den forsonlige tone an og beskrev processen som hurtig, måske også for hurtig. Og så sagde ministeren derefter: Sådan skal det ikke nødvendigvis altid være.

Jeg vil gerne spørge, om man ud af ministerens meget forsonlige sluttale her kan udlede, at ministeren faktisk synes, det har været ubehageligt, at der har været så meget kritik. Og at processen har været så hurtig, at man ikke har haft tid til den fornødne debat og den fornødne grundige debat både i offentligheden og i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det nærmeste, jeg kan komme, er vel næsten så at sige, at det er en positiv tilkendegivelse fra min side om, at det, som er fru Elisabeth Ar-

nolds opfattelse, også i meget vidt omfang er den opfattelse, jeg selv deler.

Indimellem kan der være ting, der taler for, at man gør tingene hurtigt. Der har været ting, der talte for, at vi lavede den her proces i et meget, meget hurtigtarbejdende forløb, men jeg må erkende, at der også går meget tabt ved, at det går så hurtigt. At der er utrolig meget positivt at bidrage med, f.eks. ved at bruge tiden til også at diskutere med de personer, som man er uenig med, og som man nok aldrig sådan hundrede procent når til konsensus med, men hvor der vil være en frugtbar uenighed, også efter diskussionerne er slut.

Jeg synes, at en af de erkendelser, man må have ud af det her forløb, er, at meget måske kunne være sparet, og der ville have været mere diskussion om substansen, hvis man havde været enig om processen fra starten.

Så jeg vil sige, at jeg som minister også har lært noget af den her proces. Og derfor vil jeg naturligvis også tænke mig meget grundigt om, såfremt der er nyt arbejde, der skal sættes i gang, som er af hurtigtarbejdende karakter, fordi det har nogle ulemper indbygget, som ikke altid tjener den sag, man gerne vil fremme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 119: Forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (Adgang til stedbarns adoption for registreret partner fra barnets fødsel).

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Line Barfod (EL).

(Fremsat 11/12 2002. Første behandling 16/1 2003. Betænkning 22/5 2003).